

Y ahora es Esteve Miralles Torner quien me envía la versión del poema último en catalán, Gracias, amigo. Ànchel Conte

.

ENCARA

no pesen els anys

el que carrego a l'esquena són tots els cossos joves estimats i la seva bellesa

paisatges que ompliren de llum la infància i la joventut i que avui són pura arena

no pesen els anys

el que fa de mal portar són els amants sempre vius i una mai oblidada terra

...

ara quan el camí que hi ha al davant és tan curt sé que encara visc i estimo

